RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 54.410/3
van 3 december 2013

over

een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot toekenning van een toelage aan de personeelsleden van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen die werken in opeenvolgende ploegen en die dienen te werken tijdens een weekend, een feestdag of tussen tweeëntwintig en zes uur’

CONSEIL D’ÉTAT
section de législation

avis 54.410/3
du 3 décembre 2013

sur

un projet d’arrêté ministériel ‘octroyant une allocation aux membres du personnel de l’Administration générale des douanes et accises qui travaillent par équipes successives et doivent travailler durant un week-end, un jour férié ou entre vingt-deux heures et six heures’

Op 4 november 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Financiën verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit 'tot toekenning van een toelage aan de personeelsleden van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen die werken in opeenvolgende ploegen en die dienen te werken tijdens een weekend, een feestdag of tussen tweeëntwintig en zes uur'.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 19 november 2013. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Kaat LEUS, staatsraden, Lieven DENYS en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Wendy DEPESTER, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Kaat LEUS, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 3 december 2013.

*

Le 4 novembre 2013, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre des Finances à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté ministériel 'octroyant une allocation aux membres du personnel de l'Administration générale des douanes et accises qui travaillent par équipes successives et doivent travailler durant un week-end, un jour férié ou entre vingt-deux heures et six heures'.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 19 novembre 2013. La chambre était composée de Jo BAERT, président de chambre, Jan SMETS et Kaat LEUS, conseillers d'État, Lieven DENYS et Johan PUT, assesseurs, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Wendy DEPESTER, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Kaat LEUS, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 3 décembre 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt ertoe aan de personeelsleden van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen (hierna: AADA), een operationele dienst van de Federale Overheidsdienst Financiën (hierna: FOD Financiën), die in opeenvolgende ploegen werken tijdens het weekend, op een feestdag of tussen tweeëntwintig en zes uur, een (bijkomende) toelage toe te kennen.

In artikel 1 van het ontwerp wordt bepaald wat onder "feestdag" moet worden verstaan. Voorts worden de toekenningsvoorwaarden van de toelage en het bedrag ervan bepaald, en wordt ook voorzien in de mogelijkheid om deze toelage te cumuleren met, meer in het bijzonder, de toelage voor werk in opeenvolgende ploegen bedoeld in hoofdstuk V van het koninklijk besluit van 11 februari 2013 'tot toekenning van een toelage aan de personeelsleden van het federaal administratief openbaar ambt die bepaalde prestaties verrichten', behoudens voor die personeelsleden die het percentage genieten bedoeld in artikel 13, tweede lid, 4°, van datzelfde besluit (artikel 2 van het ontwerp).

Tevens wordt bepaald dat het mobiliteitstelsel dat van toepassing is op de wedden van het federaal personeel van de overheidsdiensten ook geldt voor de ontworpen (bijkomende) toelage (artikel 3 van het ontwerp).

Het te nemen ministerieel besluit treedt in werking op 1 januari 2014 (artikel 4 van het ontwerp).

3.1. Uit de aanhef van het ontwerp blijkt dat ervoor rechtsgrond wordt gezocht in artikel 7 van het koninklijk besluit van 26 maart 1965 'houdende de algemene regeling van de vergoedingen, toelagen en premies van alle aard toegekend aan het personeel van de federale overheidsdiensten'. Het koninklijk besluit van 26 maart 1965 vindt op zijn beurt rechtsgrond in de artikelen 37 en 107, tweede lid, van de Grondwet.

Artikel 7 van het koninklijk besluit van 26 maart 1965 bepaalt dat "[o]nverminderd de regelen betreffende de administratieve en begrotingscontrole (...) de vergoedingen, toelagen en premies bij koninklijk besluit [worden] vastgesteld, als zij voor alle federale overheidsdiensten gelden; gelden zij slechts voor één of meer federale overheidsdiensten, dan worden zij vastgesteld bij een besluit van Onze betrokken minister of ministers".

3.2. Waar een minister in beginsel aan artikel 7 van het (algemene) koninklijk besluit van 26 maart 1965 de bevoegdheid ontleent om bij ministerieel besluit de vergoedingen, toelagen en premies vast te stellen wanneer de vergoeding, toelage of premie slechts geldt voor één

federale overheidsdienst,[1] rijst in dit geval niettemin de vraag hoe het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit zich verhoudt ten opzichte van het recente, in de Ministerraad overlegde, koninklijk besluit van 11 februari 2013.

Het koninklijk besluit van 11 februari 2013 strekt er immers toe, voor alle federale overheidsdiensten (met inbegrip van de (operationele) diensten van de FOD Financiën en dus ook van de AADA) en, ruimer zelfs, voor het hele federaal administratief openbaar ambt, "een coherent en uniform systeem van toelagen in te voeren dat het de voorzitters van de directiecomités en de leidend ambtenaren van de openbare instellingen van sociale zekerheid en van de instellingen van openbaar nut bedoeld in artikel 1 van de wet van 22 juli 1993 houdende bepaalde maatregelen inzake ambtenarenzaken mogelijk maakt hun personeelsleden te vergoeden wanneer zij van hen prestaties of diensten vereisen buiten hun normale arbeidsprestaties".[2]

Drie situaties worden in dat koninklijk besluit geregeld, namelijk (1) de situatie van het personeelslid dat een wachtdienst verricht, (2) de situatie van het personeelslid dat prestaties verricht buiten de normale diensturen en, ten slotte – waartoe het ontworpen besluit "aanvullend" strekt – (3) "de situatie van het personeelslid dat overdag en/of 's nachts of/en tijdens het weekend in ploegen werkt en dat derhalve genoopt is tot een glijdend uurrooster".[3]

Die uniforme regeling omvat ook de omvang van de toelage.

3.3. In het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 11 februari 2013 is nog vooropgesteld dat de regeling ertoe strekt "eindelijk het systeem van de toelagen en vergoedingen voor deze drie situaties uniform te maken. Het heft dus alle niet in overeenstemming zijnde reglementaire bepalingen op die specifiek zijn voor bepaalde diensten of bepaalde niveaus".[4]

Aldus werd, met het oog op een uniforme regeling, artikel 4 van het ministerieel besluit van 12 april 1965 'betreffende de toekenning van sommige vergoedingen en toelagen aan verschillende personeelsleden van het Ministerie van Financiën' opgeheven, evenals het ministerieel besluit van 15 november 1989 'houdende toekenning van een toelage voor bijzondere dienstverplichtingen aan sommige ambtenaren van het Ministerie van Financiën' (zie artikel 15, 9° en 12°, van het koninklijk besluit van 11 februari 2013).

3.4. Tot slot voorziet het koninklijk besluit van 11 februari 2013 ook uitdrukkelijk in een aantal uitzonderingen. Zo zijn bij artikel 1, tweede lid, van dat besluit (de personeelsleden van) een aantal welomschreven diensten of een welbepaald niveau uit het toepassingsbereik van het koninklijk besluit van 11 februari 2013 gehouden. Het gaat onder meer om (de personeelsleden van) de permanente eenheden van de civiele bescherming, de personeelsleden van de gesloten centra onder het beheer van de Dienst Vreemdelingenzaken, de personeelsleden die de permanentie verzekeren binnen de Algemene Directie van het Crisiscentrum van de FOD

[1] Datzelfde artikel 7 van het koninklijk besluit van 26 maart 1965 bepaalt dat de vergoedingen, toelagen en premies bij koninklijk besluit worden vastgesteld als zij gelden voor alle federale overheidsdiensten.

[2] Zie het verslag aan de Koning, *BS* 15 februari 2013, p. 9036.

[3] Zie het verslag aan de Koning, *BS* 15 februari 2013, p. 9036-9037.

[4] Zie het verslag aan de Koning, *BS* 15 februari 2013, p. 9037.

Binnenlandse Zaken, enzovoort, en zulks omdat "deze diensten beschikken over zeer specifieke arbeidsorganisatiestelsels".

De personeelsleden van de dienst AADA zijn echter niet uit het toepassingsgebied van het koninklijk besluit van 11 februari 2013 gehouden.

3.5. Om toelichting gevraagd, verklaarde de gemachtigde dat de minister bevoegd voor Financiën, het om advies voorgelegd ontwerp van ministerieel besluit bijkomend kan uitvaardigen omdat:

> "[a]rtikel 12, vierde lid, van het KB van 11 februari 2013 bepaalt dat het werk in opeenvolgende ploegen gebeurt op vrijwillige basis, behalve indien het personeelslid aangeworven werd voor een functie die het vereist, indien hij verzocht heeft ertoe aangewezen te worden of ernaar overgeplaatst te worden of indien zijn arbeidsovereenkomst erin voorziet.
>
> Omwille van de impact op het sociaal en familiaal leven werden er te weinig vrijwilligers gevonden binnen de [AADA] om in te stappen in het systeem van ploegenwerk. Door voor het werken in ploegen tijdens de weekends, feestdagen en de nachten een bijkomende toelage toe te kennen, hoopt de Federale Overheidsdienst Financiën voldoende vrijwilligers te vinden die instappen in het systeem van werken in opeenvolgende ploegen. Het KB van 11 februari 2013 heeft tot doel tot een uniforme regeling in te voeren, het zal u echter niet ontgaan zijn dat in artikel 1 een reeks diensten werden uitgesloten omdat zij over een specifiek arbeidsorganisatiestelsel beschikken (zie verslag aan de Koning), ook de AADA heeft diensten met een specifiek arbeidsorganisatiestelsel maar wenst niettemin zich niet te onttrekken aan het toepassingsgebied van genoemd KB en past het dan ook toe.
>
> Gelet op het probleem om de nodige vrijwilligers te vinden wordt dus overeenkomstig artikel 7 van het koninklijk besluit van 26 maart 1965 houdende de algemene regeling van de vergoedingen, toelagen en premies van alle aard toegekend aan het personeel van de federale overheidsdiensten, een toelage voorzien die het ploegenwerk tijdens de weekends, feestdagen en de nacht financieel aantrekkelijker moet maken en dus het aantal vrijwilligers moet verhogen voor het werken in ploegen zoals bedoeld in artikel 13, tweede lid, 2° en 3°.
>
> Er is geen sprake van enige discriminatie elke minister kan zonder onderscheid een initiatief nemen om voor personeelsleden van zijn departement te voorzien in een toelage, hij dient natuurlijk wel de nodige akkoorden te krijgen in het raam van de administratieve en begrotingscontrole, wat in deze het geval is. Kortom ook andere departementen hebben het recht om een gelijkaardige toelage in te voeren voor hun personeel."

Dit antwoord overtuigt niet. Immers, aangezien het koninklijk besluit van 11 februari 2013 specifiek tot doel heeft voor het federaal administratief openbaar ambt, waaronder alle federale overheidsdiensten, voor de drie *sub* 3.2 vermelde situaties, "een coherent en uniform systeem van toelagen in te voeren" met inbegrip van de omvang ervan en, om die reden, "alle niet in overeenstemming zijnde reglementaire bepalingen (...) die specifiek zijn voor bepaalde diensten of bepaalde niveaus" uitdrukkelijk heeft opgeheven, is er, wat die drie situaties betreft, geen ruimte meer voor één of meer ministers om voor hun overheidsdienst(en) van die uniforme regeling af te wijken, of ze aan te vullen, ook niet op grond van artikel 7 van het koninklijk besluit van 26 maart 1965. Dat strookt immers geenszins met de door het uitvaardigen van het koninklijk besluit van 11 februari 2013 nagestreefde doelstelling te voorzien in een

coherent en uniform systeem. Bovendien kan in geen enkel artikel(onderdeel) ervan een machtiging aan de betrokken minister worden gevonden om daarvan af te wijken, ook niet om een bijkomende of aanvullende regeling uit te vaardigen die strekt tot het toekennen van een toelage voor het werken in opeenvolgende ploegen tijdens het weekend, op een feestdag of tussen tweeëntwintig en zes uur.

Het blijft niettemin mogelijk, wanneer dat in het licht van het grondwettelijke gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel kan worden verantwoord, dat de Koning, alsnog (de personeelsleden van) de AADA uitsluit van het toepassingsgebied van het koninklijk besluit van 11 februari 2013 door hen op te nemen in de in artikel 1, tweede lid, vermelde lijst of, nog, door voor hen uitdrukkelijk de toepassing van hoofdstuk V ervan, uit te sluiten.[5] Een andere mogelijkheid zou erin kunnen bestaan dat met een nieuw te ontwerpen bepaling in het koninklijk besluit van 11 februari 2013 alsnog aan de minister(s) machtiging wordt verleend om, onder welbepaalde voorwaarden,[6] voor hun overheidsdienst of voor (een dienst van) een openbare instelling die onder hun bevoegdheid ressorteert, in een aanvullende toelage te voorzien. Dergelijke bepaling zou dan rechtsgrond kunnen bieden voor een regeling zoals voorzien in het thans om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit.

Gelet op hetgeen hiervoor is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond, ziet de afdeling Wetgeving af van een verder onderzoek van het om advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit.

*

[5] *Cf.* adv.RvS nr. 52.616/2 van 14 januari 2013 over een ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 11 februari 2013.

[6] Door aan een dergelijke aanvullende regeling welbepaalde voorwaarden te verbinden, kan worden vermeden dat afbreuk wordt gedaan aan het gewenste coherente en uniforme systeem.

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation s'est limitée à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique et de l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

2. Le projet d'arrêté ministériel soumis pour avis a pour objet d'accorder une allocation complémentaire aux membres du personnel de l'Administration générale des douanes et accises (ci-après : AGDA), un service opérationnel du Service public fédéral Finances (ci-après : SPF Finances), qui travaillent par équipes successives durant le week-end, un jour férié ou entre vingt-deux heures et six heures.

L'article 1er du projet précise ce qu'il convient d'entendre par « jour férié ». En outre, il fixe les conditions d'octroi de l'allocation et son montant, et prévoit également la possibilité de cumuler cette allocation, plus particulièrement avec l'allocation de travail par équipes successives visée au chapitre V de l'arrêté royal du 11 février 2013 'octroyant une allocation aux membres du personnel de la fonction publique fédérale administrative qui effectuent certaines prestations', excepté pour les membres du personnel qui bénéficient du pourcentage visé à l'article 13, alinéa 2, 4°, de ce même arrêté (article 2 du projet).

Il est en outre prévu que le régime de mobilité applicable aux traitements du personnel fédéral des services publics s'applique également à l'allocation (complémentaire) en projet (article 3 du projet).

L'arrêté ministériel envisagé entre en vigueur le 1er janvier 2014 (article 4 du projet).

3.1. Il ressort du préambule du projet que le fondement juridique de celui-ci est recherché à l'article 7 de l'arrêté royal du 26 mars 1965 'portant réglementation générale des indemnités, allocations et primes quelconques accordées au personnel des services publics fédéraux'. L'arrêté royal du 26 mars 1965 trouve, à son tour, un fondement juridique dans les articles 37 et 107, alinéa 2, de la Constitution.

L'article 7 de l'arrêté royal du 26 mars 1965 dispose que « [s]ans préjudice des règles relatives au contrôle administratif et budgétaire, les indemnités, allocations et primes sont fixées par arrêté royal lorsqu'elles sont communes à tous les services publics fédéraux ; elles sont fixées par un arrêté de Notre ou de Nos Ministres intéressés, lorsqu'elles sont propres à un ou plusieurs services publics fédéraux ».

3.2. Si l'article 7 de l'arrêté royal (général) du 26 mars 1965 procure en principe au ministre le pouvoir de fixer par arrêté ministériel les indemnités, allocations et primes lorsqu'elles ne s'appliquent qu'à un seul service public fédéral [1], la question se pose néanmoins de savoir

[1] Ce même article 7 de l'arrêté royal du 26 mars 1965 dispose que les indemnités, allocations et primes sont fixées par arrêté royal lorsqu'elles sont communes à tous les services publics fédéraux.

comment, en l'occurrence, le projet d'arrêté ministériel soumis pour avis s'articule avec le récent arrêté royal du 11 février 2013, délibéré en Conseil des ministres.

L'arrêté royal du 11 février 2013 vise en effet à instaurer, pour tous les services publics fédéraux (y compris les services (opérationnels) du SPF Finances et donc aussi l'AGDA) et, même d'une manière plus large, pour toute la fonction publique administrative fédérale, « un système cohérent et uniforme d'allocations permettant aux présidents des comités de direction et aux fonctionnaires dirigeants des institutions publiques de sécurité sociale et des organismes d'intérêt public visés à l'article 1er de la loi du 22 juillet 1993 portant certaines mesures en matière de fonction publique de rémunérer les membres de leur personnel lorsqu'ils exigent d'eux des prestations ou des services hors de leurs prestations normales de travail » [2].

Cet arrêté royal règle trois situations, à savoir (1) la situation du membre du personnel qui effectue un service de garde, (2) celle du membre du personnel qui effectue des prestations en dehors des heures normales de service et, enfin, – le « complément » que vise l'arrêté en projet – (3) « celle du membre du personnel qui travaille en équipe le jour ou/et la nuit ou/et le week-end et qui se trouve dès lors astreint à un horaire décalé » [3].

Ce dispositif uniforme vise également l'importance de l'allocation.

3.3. Le rapport au Roi précédant l'arrêté royal du 11 février 2013 énonce encore que le régime a pour objet « d'uniformiser enfin le système des allocations et indemnités pour ces trois situations. Il abroge donc toutes les dispositions réglementaires concurrentes et spécifiques à certains services ou certains niveaux » [4].

Ainsi, dans la perspective d'un dispositif uniforme, l'article 4 de l'arrêté ministériel du 12 avril 1965 'portant réglementation générale des indemnités, allocations et primes quelconques accordées au personnel des services publics fédéraux' a été abrogé, de même que l'arrêté ministériel du 15 novembre 1989 'portant octroi d'une allocation pour sujétions spéciales à certains agents du Ministère des Finances' (voir l'article 15, 9° et 12°, de l'arrêté royal du 11 février 2013).

3.4. Enfin, l'arrêté royal du 11 février 2013 prévoit également de manière expresse un certain nombre d'exceptions. Ainsi, selon l'article 1er, alinéa 2, de cet arrêté, (les membres du personnel d') un certain nombre de services bien définis ou d'un niveau bien déterminé sont exclus du champ d'application de l'arrêté royal du 11 février 2013. Il s'agit notamment (des membres du personnel) des unités permanentes de la protection civile, des membres du personnel des centres fermés gérés par la Direction générale de l'Office des Étrangers, des membres du personnel qui assurent la permanence à la Direction générale du Centre de crise du SPF Intérieur, etc., et ce parce que « ces services disposent de régimes d'organisation du travail très spécifiques ».

---

[2] Voir le rapport au Roi, *M.B.* 15 février 2013, p. 9036.

[3] Voir le rapport au Roi, *M.B.* 15 février 2013, p. 9036-9037.

[4] Voir le rapport au Roi, *M.B.* 15 février 2013, p. 9037.

Or, les membres du personnel du service AGDA ne sont pas exclus du champ d'application de l'arrêté royal du 11 février 2013.

3.5. Invité à fournir des précisions, le délégué a déclaré que le ministre qui a les Finances dans ses attributions peut, à titre complémentaire, prendre l'arrêté ministériel soumis pour avis au motif que :

> « [a]rtikel 12, vierde lid, van het KB van 11 februari 2013 bepaalt dat het werk in opeenvolgende ploegen gebeurt op vrijwillige basis, behalve indien het personeelslid aangeworven werd voor een functie die het vereist, indien hij verzocht heeft ertoe aangewezen te worden of ernaar overgeplaatst te worden of indien zijn arbeidsovereenkomst erin voorziet.
>
> Omwille van de impact op het sociaal en familiaal leven werden er te weinig vrijwilligers gevonden binnen de [AADA] om in te stappen in het systeem van ploegenwerk. Door voor het werken in ploegen tijdens de weekends, feestdagen en de nachten een bijkomende toelage toe te kennen, hoopt de Federale Overheidsdienst Financiën voldoende vrijwilligers te vinden die instappen in het systeem van werken in opeenvolgende ploegen. Het KB van 11 februari 2013 heeft tot doel tot een uniforme regeling in te voeren, het zal u echter niet ontgaan zijn dat in artikel 1 een reeks diensten werden uitgesloten omdat zij over een specifiek arbeidsorganisatiestelsel beschikken (zie verslag aan de Koning), ook de AADA heeft diensten met een specifiek arbeidsorganisatiestelsel maar wenst niettemin zich niet te onttrekken aan het toepassingsgebied van genoemd KB en past het dan ook toe.
>
> Gelet op het probleem om de nodige vrijwilligers te vinden wordt dus overeenkomstig artikel 7 van het koninklijk besluit van 26 maart 1965 houdende de algemene regeling van de vergoedingen, toelagen en premies van alle aard toegekend aan het personeel van de federale overheidsdiensten, een toelage voorzien die het ploegenwerk tijdens de weekends, feestdagen en de nacht financieel aantrekkelijker moet maken en dus het aantal vrijwilligers moet verhogen voor het werken in ploegen zoals bedoeld in artikel 13, tweede lid, 2° en 3°.
>
> Er is geen sprake van enige discriminatie elke minister kan zonder onderscheid een initiatief nemen om voor personeelsleden van zijn departement te voorzien in een toelage, hij dient natuurlijk wel de nodige akkoorden te krijgen in het raam van de administratieve en begrotingscontrole, wat in deze het geval is. Kortom ook andere departementen hebben het recht om een gelijkaardige toelage in te voeren voor hun personeel ».

Cette réponse ne convainc pas. En effet, puisque l'arrêté royal du 11 février 2013 vise spécifiquement à « instaurer », pour la fonction publique administrative fédérale, dont l'ensemble des services publics fédéraux, à l'égard des trois situations mentionnées au point 3.2, « un système cohérent et uniforme d'allocations », y compris son montant, et que, pour ce motif, il abroge expressément « toutes les dispositions réglementaires concurrentes et spécifiques à certains services ou certains niveaux », il n'y a plus de marge, en ce qui concerne ces trois situations, pour qu'un ou plusieurs ministres dérogent à ce dispositif uniforme pour son (leur) service public, ou pour le compléter, pas même sur la base de l'article 7 de l'arrêté royal du 26 mars 1965. En effet, ceci ne se concilie aucunement avec l'objectif poursuivi par l'arrêté royal du 11 février 2013 qui vise à prévoir un système cohérent et uniforme. En outre, aucun de ses articles ni aucune de leurs divisions ne contient une habilitation permettant au ministre concerné d'y déroger, ni d'adopter un dispositif complémentaire qui a pour objet d'accorder une allocation

pour le travail par des équipes successives pendant le week-end, un jour férié ou entre vingt-deux heures et six heures.

Il est néanmoins toujours possible, si ce procédé peut se justifier au regard du principe constitutionnel d'égalité et de non-discrimination, que le Roi exclue encore (les membres du personnel de) l'AGDA du champ d'application de l'arrêté royal du 11 février 2013 en les incluant dans la liste mentionnée à l'article 1er, alinéa 2, ou encore en les excluant expressément de l'application de son chapitre V [5]. Une autre possibilité pourrait consister à ce qu'une nouvelle disposition à élaborer dans l'arrêté royal du 11 février 2013 habilite encore le(s) ministre(s), dans des conditions biens définies [6], à instaurer une allocation complémentaire pour son (leur) service public ou pour (un service d') une institution publique relevant de sa (leur) compétence. Une telle disposition pourrait alors procurer un fondement juridique à un dispositif, tel qu'il est prévu dans le projet d'arrêté ministériel actuellement soumis pour avis.

Eu égard aux observations formulées ci-dessus en ce qui concerne le fondement juridique, la section de législation renonce à poursuivre l'examen de l'arrêté ministériel soumis pour avis.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES Jo BAERT

[5] *Cf.* avis C.E., n° 52.616/2, du 14 janvier 2013 sur un projet devenu l'arrêté royal du 11 février 2013.

[6] En assortissant un tel dispositif complémentaire de conditions bien définies, on peut éviter qu'il soit porté atteinte au système cohérent et uniforme souhaité.